

[Simonsen.]

Menneskeligt set kunde man forstaa denne Tankegang; men denne Forstaaelse ophører for mit Vedkommende, naar man derefter kom til Højesteretsdommen, som blev fuldstændig efter Kolindsund-Proprietærernes Ønske, som tilkendte Proprietærerne i Kolindsund alt, hvad de forlangte. Saa forekommer det mig, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup og Standsfæller burde have slaaet sig til Ro og sagt: Vi skal nok hamstre dem alligevel, vi har Højesteret paa vor Side! Men deres Hævnfølelse var nu en Gang vakt, og saa fortsatte de og fremtrede i deres Ugudelighed.

Der er andre Ting, der giver et sikkert Fingerpeg om, hvad denne Lov skal til. Lovforslaget har ikke altid haft den Form, som det har nu. Det lød noget anderledes, da det blev forelagt; men da var Meningen saa tydelig, at en stor Del af Venstre og de Konservative sagde: Den gaar ikke, den er alt for tydeligt vendt mod Arbejderklassen, mod Socialdemokratiet, det kan vi ikke være bekendt at være med til.

Saa forandrede man den noget, og der kom til at staa noget om ubeføjet Forfølgelse. Men ogsaa det viste Tendensen for klart, saaledes at der indenfor de støttende Partier her var tilstrækkelig mange, der sagde: ogsaa den Tendens er for tydelig, Udtrykket maa forandres. Og saa blev det lavet til „uberettiget Forfølgelse“. Men enten der staa „uberettiget“ eller „ubeføjet“ eller, hvad der ogsaa har været Tale om der skulde staa, „retsstridig“, det er ganske det samme, det er lige fedt; det forandrer ikke en Tøddel ved Meningen eller Hensigten.

Og hvad er saa „retsstridig“? I Kolindsund-Sagen ved vi, hvad Højesteret forstaaer ved „retsstridig“, og hvad Højesterets Medlemmer anser for retsstridigt, men om det er med Rette, Højesteret i Modsætning til Landsretten anser Forholdet ved Kolindsund for retsstridigt, er der ingen, der kan sige noget om, der er ikke forsøgt mindste Begrundelse derfor, Højesterets Medlemmer har i Præmisserne udtalt, at de finder Fagforeningernes Optræden og Forhold retsstridigt, og saa skal de dømmes. Men der staa ikke i Højesterets Dom et eneste Ord om, i Henhold til hvilken Lovparagraf eller Lov Arbejdernes, Organisationernes Optræden er retsstridig; der er ikke anført hverken Grundloven eller nogen anden Lov som Begrundelse for denne Opfattelse, og det er en meget stor Fejl.

Enhver, der forser sig, og enhver, der er anklaget, maa dog have Ret til at faa

at vide, hvilken Lov han bliver dømt efter, hvilke Straffelovsbestemmelser han har overtraadt; og hvis der ikke kan anføres en saadan Lov eller Paragraf, saa bør han frikenes, det er hans Menneskeret. Men Højesteret har dømt uden at give Anvisning paa, hvilken Lovbestemmelse det er, Fagorganisationerne har forbrudt sig imod og overtraadt. Derfor ved vi i dette Øjeblik heller ikke, hvad retsstridigt er, lige saa lidt som vi ved overhovedet, hvorledes denne Lov vil blive fortolket, naar den kommer til Domstolene.

Nu er det nok muligt, at under Haandhævelsen af denne Lov — hvis den da bliver vedtaget — vil en lille Landsbysmedemester kunne gaa med i Købet og blive hængt op, det tvivler jeg slet ikke om. En Landsbysmed er jo ikke stort forskellig fra en Arbejder; han arbejder ganske vist for sig selv, men deler ellers Kaar med de øvrige Smede- og Maskinarbejdere, der arbejder direkte i Faget for Løn. En saadan lille Smedemester paa Landet foretager ganske vist selv Indkøb af Materialer og Varer; men hvad, der er jo ogsaa mange Kokkepiger, der selvstændigt gør Indkøb til Husholdningen af Varer for sit Herskab, selv om hun arbejder for Løn.

Som sagt, det er nok muligt, at en saadan lille Landsbysmedemester kan komme til at gaa med i Købet, og det er ogsaa muligt, at en lille Cigarhandler eller Detaillist, der træffer Aftaler med sine Kammerater for at værne sig selv, kan gaa med i Købet. Men vi kan være ganske sikre paa — og det er heller ikke Meningen —, at ingen af de store Kapitalisttruster, som i Virkeligheden øver Magten, har noget at frygte af denne Lov. Nej, den vender nedad, og den vil sikkert heller ikke blive anvendt uden nedad.

Er der nu nogen Trang til en saadan Strejkebryder- og Skruibrækkerlov som denne? Nej, heldigvis er vi kommet saa vidt, at der ikke mere er ret mange Strejkebrydere eller Skruibrækkere; der var en Del flere i gamle Dage. Men den Slags Folk trænger sandelig ikke, enten der er faa eller mange, til Beskyttelse; thi Politiet har altid været forfærdelig villigt til at fare op og arrestere, saa snart en Strejkebryder følte sig forulempet af en organiseret Arbejder. Hvad der er præsteret i saa Henseende i Aarenes Løb, er utroligt.

Straffeloven indeholder jo Bestemmelser med Hensyn til den, der tvinger nogen til noget eller tvinger nogen til at undlade at gøre noget, og der er som strafbare Midler til at opnaa et saadant Formaal nævnt